

Εισήγηση στο 25^ο Συνέδριο

Συνάδελφοι,

Το Συνέδριο της Ομοσπονδίας μας αποτελεί ένα κορυφαίο γεγονός για τον κλάδο. Η πραγματοποίησή του μας δίνει την ευκαιρία να συζητήσουμε σε βάθος ζητήματα που μας απασχολούν και να χαράξουμε το σχέδιο της ενιαίας παρέμβασης των σωματείων μας για την επόμενη τριετία.

Μέσα από τον απολογισμό της δράσης μας να βγάλουμε χρήσιμα συμπεράσματα για να αντιμετωπίσουμε αδυναμίες, δυσκολίες που προκύπτουν στην πορεία των αγώνων από τη ταχτική της εργοδοσίας, το ρόλο των κυβερνήσεων, των κομμάτων και των δυνάμεων που τη στηρίζουν.

Από την ίδια μας την πείρα, να συζητήσουμε πως θα απευθυνθούμε στον κλάδο των Κατασκευών καλύτερα, πιο ολοκληρωμένα, πως θα κινητοποιήσουμε δυνάμεις με τη γραμμή πάλης και διεκδίκησης που βάζει μπροστά τα συμφέροντα των εργαζομένων, πως θα αποσπάσουμε δυνάμεις από την επιζήμια επίδραση της επιχειρηματολογίας του κεφαλαίου και των ανθρώπων τους μέσα στο εργατικό κίνημα που συγκροτούν τον κυβερνητικό, εργοδοτικό συνδικαλισμό.

Μέσα από ουσιαστική συζήτηση να μετρήσουμε τα βήματα που έγιναν, την πρόοδο που είχαμε στους διάφορους τομείς της δουλειάς μας, που καθυστερήσαμε, πόσο συμβάλαμε στην προώθηση της αναγκαίας ανασύνταξης του κινήματος, ως προϋπόθεση για να ανέβει η αποτελεσματικότητα των αγώνων μας, με βάση συγκεκριμένα κριτήρια που έχουμε θέσει:

- Τη μαζικοποίηση των συνδικάτων και τη βελτίωση της λειτουργίας των Δ.Σ.
- Την ενίσχυση της γραμμής πάλης και της προοπτικής που προωθούμε μέσα στο κίνημα, στους αγώνες των εργαζομένων και την προβολή της ανάπτυξης στην οποία μπορούν να ικανοποιηθούν οι λαϊκές ανάγκες.
- Την παρέμβασή μας για όλα τα προβλήματα και τα θέματα που απασχολούν τους εργαζόμενους, τους άνεργους του κλάδου και συνολικότερα την εργατική τάξη.
- Τη βελτίωση του βαθμού κινητοποίησης δυνάμεων στα σωματεία μας με πρωτοβουλίες και συγκεκριμένο σχέδιο.
- Την ανάδειξη στις διοικήσεις των σωματείων μας συναδέλφων νέων σε ηλικία και μεταναστών που αναδεικνύονται ως πρωτοπόροι μαχητές μέσα στους χώρους δουλειάς.
- Το ανέβασμα του βαθμού οργάνωσης των οικοδόμων και γενικά όλων των εργαζομένων στις Κατασκευές, πρώτα από όλα, μέσα στους χώρους δουλειάς με οικοδόμηση επιτροπών αγώνα, εργοταξιακών σωματείων κ.ά., το δυνάμωμα της Ομοσπονδίας με νέα σωματεία.

- Το συντονισμό της δράσης όλων των σωματείων στις Κατασκευές με το πλαίσιο πάλης της Ομοσπονδίας και με τον κεντρικό ρόλο που πρέπει να παίξουν στην πραγματοποίηση αυτού του συντονισμού τα οικοδομικά σωματεία.
- Την κοινή δράση, με επεξεργασμένο σχέδιο, με τους αυτοαπασχολούμενους, τους επαγγελματίες που δραστηριοποιούνται στις Κατασκευές και αντιμετωπίζουμε τις ίδιες συνέπειες που απορρέουν από την όξυνση των κοινών προβλημάτων.

Συνάδελφοι,

Το Συνέδριό μας διεξάγεται σε μια περίοδο που δυναμώνουν οι προσπάθειες της κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ πριν, «σκέτο» ΣΥΡΙΖΑ σήμερα, των κομμάτων που στηρίζουν την ΕΕ, το ΝΑΤΟ και τους άλλους μηχανισμούς για τα συμφέροντα του κεφαλαίου, να επανατροφοδοτήσουν το λαό με αυταπάτες: Ότι ξεμπερδέψαμε με τα μνημόνια, την αντεργατική πολιτική, ότι έχουν τεθεί οι βάσεις για μια «δίκαιη» ανάπτυξη, που υποκριτικά διακηρύσσουν ότι θα επαναφέρουν την «κανονικότητα» στη ζωή των εργαζομένων, στους μισθούς και τα μεροκάματα, ότι θα ανακουφίσουν τους άνεργους με ψίχουλα και επιδόματα που προέρχονται από μεγάλες περικοπές και φόρους στις εργατικές, λαϊκές οικογένειες, ότι θα τους εξασφαλίσουν «απασχόληση» κι ένα σωρό παρόμοιες υποσχέσεις.

Αυτό το στόχο εξυπηρετούν οι πρόσφατες εξελίξεις στο πολιτικό επίπεδο, με τα «διαζύγια» ανάμεσα στους κυβερνητικούς εταίρους, τα «πήγαινε –έλα» βουλευτών των αστικών κομμάτων, τα διάφορα μαγειρέματα και για να στηριχτούν συμφωνίες που επιβάλλει το ΝΑΤΟ, η ΕΕ, όπως η συμφωνία των Πρεσπών για το λεγόμενο Μακεδονικό. Κυρίως όμως, για να εδραιωθεί παραπέρα η δυνατότητα υλοποίησης της αντεργατικής πολιτικής, ώστε να ικανοποιούνται συνολικά τα συμφέροντα του κεφαλαίου.

Επειδή πολλά ακούμε αυτές τις μέρες και θα ακούσουμε περισσότερα στη συνέχεια, λόγω του ότι βρισκόμαστε σε προεκλογική χρονιά, για να «μετρήσουμε» τέτοιου είδους εξαγγελίες και υποσχέσεις πρέπει να αξιοποιήσουμε την πείρα που έχουμε αποκτήσει και το τι διεκδικούμε για την προστασία της ζωής μας. Να τις αξιολογήσουμε από τη σκοπιά του δικού μας προσανατολισμού και της αντίληψης που εστιάζει στις αιτίες των προβλημάτων, αναδεικνύει τους φορείς που υλοποιούν τα αντεργατικά μέτρα, το δρόμο ανάπτυξης που έχουμε ανάγκη και μπορεί να μας εξασφαλίσει να έχουμε δουλειά με πλήρη μισθολογικά, ασφαλιστικά δικαιώματα και ταυτόχρονα, να ικανοποιούνται οι αυξημένες λαϊκές ανάγκες που υπάρχουν για έργα υποδομής, αντιπλημμυρικής, αντιπυρικής προστασίας, αντισεισμικής θωράκισης, κατασκευής αθλητικών χώρων, σχολείων και λαϊκών κατοικιών.

Στη βάση των παραπάνω, έχουμε να πούμε τα εξής:

- «Δίκαιη» ανάπτυξη σε ένα άδικο σύστημα, που κυριαρχούν τα συμφέροντα του κεφαλαίου, δε γίνεται να υπάρξει. Ούτε μπορεί να υπάρξει «δίκαιη» ανάπτυξη για εμάς τους εργάτες και ταυτόχρονα, να προστίθενται νέα αντεργατικά μέτρα και νόμοι. Οι αντεργατικοί νόμοι είναι ακόμη εδώ και τσακίζουν τη ζωή μας. Για εμάς τους εργάτες δίκαιη είναι η ανάπτυξη που θα ικανοποιεί τις ανάγκες μας και όχι τα κέρδη των καπιταλιστών.

- Έχουμε ακούσει πολλά «θα» και υποσχέσεις και από το ΣΥΡΙΖΑ και από τη ΝΔ και από το ΠΑΣΟΚ, τόσο ξεχωριστά από τον καθένα, όσο και σε συνεργασία μεταξύ τους. Έχουμε ακούσει πολλά ψέματα που σερβίρονται με έντεχνο τρόπο για να κρύβεται ο πραγματικός χαρακτήρας των υποσχέσεων και ο στόχος να καλλιεργηθεί εφησυχασμός και αναμονή στη λογική «ότι υπάρχουν και χειρότερα, τουλάχιστον, αυτοί κάτι θα δώσουν». Τελικά, είδαμε, όλοι αυτοί να ψηφίζουν μνημόνια και αντεργατικά μέτρα.

Η αναμονή, ο εφησυχασμός, σε όποιο κομμάτι εργαζομένων υπάρχει, αποδεικνύεται ότι βλάπτουν σοβαρά τη ζωή μας. Αποδεικνύεται από την ίδια την πείρα ότι όταν οι κυβερνώντες, το κεφάλαιο και οι δυνάμεις του ζητούν από τους εργάτες υπομονή, όταν υπόσχονται ότι κάπου θα μπει τέλος στα αντεργατικά μέτρα και την αντεργατική πολιτική, το κάνουν για να μπορούν ευκολότερα να υλοποιήσουν τους σχεδιασμούς τους, να οξύνουν την επίθεση σε δικαιώματα και κατακτήσεις.

Όμως όλοι έχουμε πείρα, έχουμε μυαλό και μπορούμε να πάρουμε αποφάσεις τέτοιες, που θα στηρίζουν, θα ενισχύουν τον αγώνα μας, τα συμφέροντά μας, που θα προωθούν την πάλη με σύνθημα **«Μπροστά οι δικές μας ανάγκες»** και ταυτόχρονα, θα αποδυναμώνουν τους πολιτικούς εκφραστές των συμφερόντων των μεγαλοεργολάβων, των βιομηχάνων, των τραπεζιτών, των εφοπλιστών, όλων των αρπαχτικών του ιδρώτα μας και της δουλειάς μας.

Η επίθεση απέναντι στη ζωή μας θα συνεχιστεί. Υπάρχουν στοιχεία που το επιβεβαιώνουν, παρά τις αυταπάτες που προσπαθεί να καλλιεργήσει η κυβέρνηση, τα κόμματα του κεφαλαίου. Πέρα από τα μέτρα καταστολής που λαμβάνονται (π.χ. απεργοκτόνος νόμος), από το 2019 λύνονται τα χέρια των τραπεζιτών για κατασχέσεις κατοικιών, υπάρχουν σχεδιασμοί για αντιδραστικοποίηση του Κώδικα Εργατικού Δικαίου, είναι «ζωντανός» και εφαρμόζεται από την κυβέρνηση ο νόμος Βρούτση, που καθλώνει τον κατώτερο μισθό στα σημερινά όρια, είναι διακηρυγμένες με κάθε ευκαιρία οι απαιτήσεις του ΣΕΒ για διατήρηση και ενίσχυση της αντεργατικής πολιτικής και των αντεργατικών μέτρων.

Πως διαμορφώνεται η κατάσταση στον κλάδο των Κατασκευών

Συνάδελφοι,

Η κατάσταση στο χώρο των Κατασκευών, στα δημόσια έργα και τη συμβατική οικοδομή, στην επεξεργασία του Ξύλου, δεν έχει καμία ουσιαστική και ξεκάθαρη βελτίωση.

Η μικρή αύξηση στην απασχόληση, που εντοπίζουμε τόσο από τα στοιχεία του ΙΚΑ, της ΕΛΣΤΑΤ, αλλά και από τη «ζωντανή εικόνα» που έχουμε στους χώρους δουλειάς, δεν αντιμετωπίζει τις συνέπειες της μακρόχρονης υποχώρησης του κλάδου, το πρόβλημα της ανεργίας και της σταθερής δουλειάς που αναζητούν χιλιάδες συνάδελφοι.

Η αύξηση της απασχόλησης αφορά στις ειδικότητες των πλακάδων, ελαιοχρωματιστών, μερεμετατζήδων, που απασχολούνται σε ανακαινίσεις κτιρίων,

ξενοδοχείων και κατοικιών. Στις βασικές ειδικότητες, όπως μετατζήδες, σιδεράδες, χτίστες, σοβατζήδες, η αύξηση της απασχόλησης είναι μηδαμινή, που φανερώνει ότι είναι ακόμη μακριά μια ουσιαστική ανάκαμψη στο χώρο των Κατασκευών. Ταυτόχρονα, έχει αυξηθεί σε αυτό το τμήμα των εργαζομένων η ανασφάλιστη εργασία, η αύξηση της κλοπής των ενσήμων σε σχέση με τις πραγματικές μέρες δουλειάς.

Όσον αφορά τα μεγάλα δημόσια έργα, που σχεδιάζονται και εξαγγέλλονται, υπάρχει μεγάλη απόσταση από τις εξαγγελίες μέχρι να ξεκινήσει η κατασκευή τους. Στα δημόσια έργα που είναι στη φάση της κατασκευής (ΜΕΤΡΟ Αθήνας, Θεσσαλονίκης, ανάπλαση Φαληρικού Δέλτα κ.ά.) έχει δυναμώσει η εντατικοποίηση και έχουν χειροτερέψει οι όροι δουλειάς και ασφάλισης. Παρόλο, που σε πολλά από αυτά τα εργοτάξια έχουν γίνει αγώνες με την παρέμβαση της Ομοσπονδίας και των συνδικάτων, για απληρωσιά, μέτρα υγείας και ασφάλειας και σε ορισμένα από αυτά είχαμε αποτελέσματα με βελτίωση στο μεροκάματο και τους μισθούς, παραμένουν ζητήματα που πρέπει να αντιμετωπίσουμε, οργανώνοντας τον αγώνα και τη σύγκρουση με την εργοδοσία, τις κατασκευαστικές εταιρίες και τους εργολάβους.

Για παράδειγμα, έγινε πιο έντονο το φαινόμενο της κλοπής των ενσήμων των συναδέλφων οικοδόμων, κυρίως, αυτών που δουλεύουν σε εργολάβους που παίρνουν κομμάτια των έργων από τις ανάδοχες κατασκευαστικές εταιρίες που έχουν αναλάβει την ευθύνη της υλοποίησης και ολοκλήρωσής τους. Στα περισσότερα μεγάλα εργοτάξια έχουμε τέτοια φαινόμενα. Η κατασκευαστική εταιρία έχει μικρό αριθμό εργαζομένων, δίνει κομμάτια της δουλειάς σε εργολάβους με αρκετό προσωπικό και εκεί γίνεται «μακελειό» στα ένσημα, στα δεδουλευμένα και στα μεροκάματα που μπορεί να είναι και κάτω από την Εθνική Γενική Συλλογική Σύμβαση Εργασίας.

Σε πολλές περιπτώσεις έχουμε παρέμβει, αλλά έχουμε «προσωρινά» αποτελέσματα γιατί οι εργολάβοι και κατασκευαστές δεν παραιτούνται από την εκμετάλλευση. Το ζητούμενο είναι πως θα ξεφοβηθούν οι εργαζόμενοι, να κατανοήσουν πως ό,τι κερδίζουμε δεν μας το προσφέρει ως χάρη κανένας εργολάβος, κανένα αφεντικό, καμία κυβέρνηση και υπουργείο και να βγουν να διεκδικήσουν.

Συνάδελφοι,

Ένα άλλο τμήμα εργαζομένων του κλάδου που βρέθηκε στη δίνη της ανεργίας και των συνεπειών της, μη έχοντας ούτε αυτή την ελάχιστη δυνατότητα επιδότησης, λόγω ανεργίας, με το πενιχρό επίδομα των 360 € και χωρίς να έχει κανένα εισόδημα, είναι αναγκασμένο να βρίσκεται στην αναμονή για να απασχοληθεί για λίγους μήνες στα διάφορα προγράμματα δήθεν αντιμετώπισης της ανεργίας που υλοποιούνται μέσω Δήμων. Εκεί, η κατάσταση είναι πιο δύσκολη. Εκτός από το ύψος του μεροκάματου, που δε ξεπερνά τα 20 €, με τη σφραγίδα της σημερινής και των προηγούμενων κυβερνήσεων καθώς και της ΕΕ, υπήρχαν και πρόσθετα προβλήματα με την ασφάλιση. Για αρκετό καιρό οι συνάδελφοί μας, παρότι δούλευαν ως οικοδόμοι, ασφαλιζονταν με διαφορετική ασφάλιση με αποτέλεσμα να αδυνατούν να συγκεντρώσουν τα οικοδομικά ένσημα που χρειάζονται τα τελευταία 13 χρόνια για να πάρουν σύνταξη.

Με παρέμβαση της Ομοσπονδίας στο υπουργείο Εργασίας, στις περισσότερες περιπτώσεις, το πρόβλημα λύθηκε όμως παραμένουν ακόμη ζητήματα με πρώτο το ύψος του μεροκάματου.

Συνάδελφοι,

Είναι εύκολο να καταλάβει κανείς ότι ο κλάδος δεν θα επανέλθει στα επίπεδα που βρισκόταν πριν το ξέσπασμα της καπιταλιστικής κρίσης.

Η ανάκαμψη όταν έρθει δεν θα έχει καμία σχέση με αυτό που γνωρίσαμε. Θα είναι κομμένη και ραμμένη στα μέτρα και την έκταση που θα εξασφαλίζει κερδοφορία στις μεγάλες κατασκευαστικές εταιρίες του χώρου και τις τράπεζες.

Το ζητούμενο για μας είναι να προετοιμαστούμε, ώστε οι εργαζόμενοι του κλάδου να μη δουλεύουν τζάμπα, χωρίς δικαιώματα, χωρίς μέτρα υγείας και ασφάλειας. Η καλύτερη προετοιμασία γίνεται στην πράξη, από τώρα, με τη σταθερή μας παρέμβαση μέσα στους χώρους δουλειάς και στο χώρο ευθύνης της Ομοσπονδίας και των σωματείων, αναπτύσσοντας την πάλη με το πλαίσιο αιτημάτων μας, αξιοποιώντας τις επεξεργασίες μας για έργα ικανοποίησης των λαϊκών αναγκών, προβάλλοντας τις προϋποθέσεις που απαιτούνται για την ικανοποίησή τους, την ανάγκη οργάνωσης των εργατών με τα κριτήρια της ανασύνταξης.

Δεν πρέπει να ξεγελαστούμε ότι η ανάκαμψη θα έρθει ξαφνικά ένα πρωί και εμείς να βρεθούμε χωρίς προετοιμασία και σχέδιο παρέμβασης των σωματείων σε μεγάλα εργοτάξια και «απ' έξω», αλλά και από μέσα, με συναδέλφους που είναι αναγκαίο να προσανατολιστούν για να εργαστούν σε τέτοιους χώρους. Παρεμβαίνουμε παντού καθημερινά, έχουμε επεξεργασμένο σχέδιο που το θέτουμε άμεσα σε λειτουργία όταν ξεκινούν οι εργασίες σε μεγάλα εργοτάξια. Έχει αποδειχτεί στη ζωή και τη δράση ότι σε αυτές τις περιπτώσεις έχουμε τις βάσεις να πετύχουμε αποτελέσματα στην οργάνωση των εργαζομένων, στη βελτίωση των όρων δουλειάς.

Απολογισμός δράσης της Ομοσπονδίας, των σωματείων & συμπεράσματα που βοηθούν στη συνέχιση & κλιμάκωση του αγώνα

Συνάδελφοι,

Την τριετία που μας πέρασε από το 24^ο Συνέδριο της Ομοσπονδίας, το 2016, αναπτύξαμε πλούσια δράση. Αξιοποιήσαμε δυνατότητες με σκοπό να ανέβει το αγωνιστικό κλίμα στον κλάδο, να δυναμώσει η διεκδίκηση των αιτημάτων μας απέναντι στη μεγαλοεργοδοσία και την κυβέρνηση, να ισχυροποιηθεί μέσα από τους αγώνες η γραμμή πάλης της Ομοσπονδίας μας, του ταξικού συνδικαλιστικού κινήματος, που συσπειρώνεται στις γραμμές του ΠΑΜΕ.

Στη βάση των αποφάσεων, που πήραμε στο προηγούμενο συνέδριο και των καθηκόντων που τις συνόδευσαν, προσανατολιστήκαμε και κάναμε προσπάθεια να δράσουμε. Χωρίς να κρύβουμε αδυναμίες, καθυστερήσεις, κενά στη δουλειά μας, χωρίς να ισχυριζόμαστε ότι αντιμετωπίσαμε με τη μεγαλύτερη δυνατή επάρκεια όλα τα ζητήματα που προέκυψαν, μπορούμε με ασφάλεια να εκτιμήσουμε ότι σήμερα βρισκόμαστε σε καλύτερη θέση να ανταποκριθούμε στις απαιτήσεις που βάζει μπροστά μας η ταξική πάλη και οι εξελίξεις.

Με γνώμονα τα συμφέροντα των οικοδόμων, των εργαζόμενων στις Κατασκευές, με πυξίδα τις αποφάσεις μας δράσαμε με τέτοιο τρόπο, ώστε να υπερασπιστούμε τα συμφέροντα των εργαζομένων και να συμβάλλουμε στο γενικότερο αγώνα της εργατικής τάξης, των φτωχών λαϊκών στρωμάτων, ενάντια στη βαρβαρότητα της εξουσίας του κεφαλαίου.

Στη βάση όλων αυτών, το τρίχρονο που μας πέρασε πραγματοποιήθηκαν δεκατρείς 24ωρες απεργίες, εκ των οποίων δύο ήταν Πανελλαδικές Πανοικοδομικές με μεγάλη επιτυχία. Επίσης, πραγματοποιήθηκαν δεκάδες απεργίες, στάσεις εργασίας σε μεγάλους χώρους δουλειάς στην Αττική, την Πάτρα, το Ηράκλειο, τη Θεσσαλονίκη, την Αλεξανδρούπολη και άλλου, για τη βελτίωση των όρων δουλειάς, για αυξήσεις στα μεροκάματα, για την καταβολή δεδουλευμένων, για μέτρα υγείας και ασφάλειας.

Στην οργάνωση του αγώνα, πέραν των ΣΣΕ, της βελτίωσης του μεροκάματου, ανοίξαμε ζητήματα:

- ➔ Για το ασφαλιστικό, τα μέτρα προστασίας των ανέργων και την αναθέρμανση της οικοδομικής δραστηριότητας.
- ➔ Για το χτύπημα του δικαιώματος της Απεργίας.
- ➔ Βρεθήκαμε απέναντι στην εργοδοσία για απολύσεις που επιχειρήσε να κάνει σε πρωτοπόρους εργαζόμενους στους χώρους δουλειάς.
- ➔ Παρεμβήκαμε ενάντια σε κατασχέσεις και πλειστηριασμούς λαϊκών κατοικιών.
- ➔ Εκδηλώσαμε έμπρακτα την αλληλεγγύη μας στις περιοχές που χτυπήθηκαν από πλημμύρες και φωτιές, όπου δεκάδες εργαζόμενοι έχασαν τη ζωή τους και εκατοντάδες λαϊκά νοικοκυριά είδαν τους κόπους μιας ζωής να καταστρέφονται.
- ➔ Παρεμβήκαμε στον ΟΑΕΔ και το υπουργείο Εργασίας για το ζήτημα του Οργανισμού Εργατικής Κατοικίας, για το ζήτημα των δανείων που έχουν λάβει δικαιούχοι και αδυνατούσαν λόγω της ανεργίας να ανταποκριθούν στην εξόφλησή τους. Δεν είναι μικρό πράγμα λ.χ. ότι με τον αγώνα μας, την παρέμβασή μας, έγινε ρύθμιση για τους δανειολήπτες που πήραν απευθείας δάνεια από τον ΟΕΚ.

Συνεχίζουμε και για αυτούς που διαμέσου του ΟΕΚ έχουν καταλήξει δέσμιοι στις τράπεζες, να πληρώνουν υπέρογκα επιτόκια, 2 και 3 φορές πάνω από το αρχικό κεφάλαιο.

- ➔ Οργανώσαμε Πανελλαδική κινητοποίηση και παρέμβαση στο υπουργείο Εργασίας και στη συνέχεια στον ΕΦΚΑ για το ζήτημα των «*υπέρ αγνώστων*» ενσήμων.

Σε κάθε περίπτωση, επιδιώξαμε και πετύχαμε σε μεγάλο βαθμό να ενημερώνονται τα σωματεία μας για όλες τις εξελίξεις, να αναδεικνύεται η θετική πείρα των αγώνων, αλλά και οι αδυναμίες, με συγκεκριμένη ενημέρωση πάνω στα ζητήματα που μας απασχόλησαν, το χαρακτήρα των αντεργατικών ρυθμίσεων και τις συνέπειες τους στον κλάδο. Όμως, δε μείναμε μόνο στην ενημέρωση και τον εξοπλισμό των σωματείων με την επιχειρηματολογία μας σε όλα τα βασικά μέτωπα πάλης, αλλά οργανώσαμε μαζί με τα σωματεία την απευθείας ενημέρωση των

εργαζομένων μέσα στους χώρους δουλειάς, με συγκεντρώσεις, Γενικές συνελεύσεις, συσκέψεις στα σωματεία σε όλη τη χώρα.

Είναι χαρακτηριστικό, ότι το ζήτημα της Κοινωνικής Ασφάλισης με το νόμο Κατρούγκαλου συζητήθηκε σε όλα τα μεγάλα σωματεία μέλη μας, φωτίζοντας τις ιδιαίτερες αντεργατικές πλευρές που έφερνε στις συντάξεις, στις παροχές, που για τους εργαζόμενους και άνεργους του κλάδου ήταν ακόμη μεγαλύτερες σε σχέση με τους άλλους εργαζόμενους.

Μέσα από αυτή την πλούσια δράση μπορούμε να ξεχωρίσουμε τα εξής μέτωπα, ώστε να βγάλουμε ορισμένα χρήσιμα συμπεράσματα:

Α' Συλλογικές συμβάσεις, μεροκάματο, όροι δουλειάς

Βασικός άξονας του προσανατολισμού της δουλειάς μας ήταν να οργανώσουμε μαχητική διεκδίκηση του κλάδου για υπογραφή ΣΣΕ με αυξήσεις στα μεροκάματα.

Η καπιταλιστική κρίση, η ανεργία, το αντεργατικό νομοθετικό οπλοστάσιο όλων των κυβερνήσεων που έχουν στα χέρια τους οι μεγαλοεργοδότες του κλάδου, έχουν ως συνέπεια τη μεγάλη μείωση του μεροκάματος και τη μη υπογραφή κλαδικής ΣΣΕ από το 2009.

Είναι χαρακτηριστικό ένα στοιχείο που φανερώνει σε ποια κατάσταση βρίσκονται σήμερα τα μεροκάματα και οι μισθοί. Πριν 9 χρόνια, όταν και υπογράψαμε την τελευταία ΣΣΕ, το ελάχιστο μεροκάματο του τεχνίτη με 5 τριετίες καθορίζονταν στα 64 € καθαρά. Σήμερα, το ελάχιστο μεροκάματο, με βάση το νομοθετικό πλαίσιο, καθορίζεται για τον άγαμο, χωρίς προϋπηρεσία, στα 21,99 € καθαρά και για τον έγγαμο, προσαυξημένο με 3 τριετίες, στα 27,49 € καθαρά. Από αυτό το στοιχείο φαίνεται το μεγάλο χτύπημα που έχει δοθεί στις κλαδικές ΣΣΕ, αλλά ταυτόχρονα φαίνεται και η μεγάλη αξία των κλαδικών συμβάσεων που σηματοδοτεί και τη μεγάλη αξία που έχει ο αγώνας μας για υπογραφή κλαδικής ΣΣΕ στις σημερινές συνθήκες.

Εκτιμήσαμε ότι αυτή η κατάσταση έπρεπε να αντιμετωπιστεί με σχεδιασμένη παρέμβαση, που να κινητοποιεί δυνάμεις, να δυναμώνει την αντιπαράθεση με τον ξεχωριστό μεγαλοεργοδότη σε κάθε χώρο δουλειάς, αλλά και με το σύνολο των εργοδοτών πανελλαδικά. Χαράξαμε σχέδιο, ιεραρχώντας και εκτιμώντας πως αν ανοίξουμε μέτωπο μέσα στα μεγάλα εργοτάξια θα έχουμε καλύτερες προϋποθέσεις να πετύχουμε συνολικά την υπογραφή της κλαδικής ΣΣΕ.

Επισημάναμε την ανάγκη να συζητηθεί και να συμφωνηθεί με τους ίδιους τους εργαζόμενους το πλαίσιο πάλης, το πώς θα αντιμετωπίσουμε τους ελιγμούς της εργοδοσίας, να επιλέξουμε από κοινού τις κατάλληλες μορφές πάλης και οργάνωσης. Η προσπάθεια αυτή δεν είναι εύκολη, αλλά έχουν γίνει σημαντικά βήματα που πρέπει να τα κρατήσουμε και να τα πολλαπλασιάσουμε.

Είναι μεγάλη υπόθεση ότι καταφέραμε με το Συνδικάτο Οικοδόμων της Αθήνας σε τρία μεγάλα εργοτάξια (ανάπλασης του Φαληρικού δέλτα, Αστέρα Βουλιαγμένης, ανακαίνιση του ξενοδοχείου «Λήδρα») να υπογράψουμε εργοταξιακές συμβάσεις με τις ανάδοχες κατασκευαστικές εταιρίες και τους διάφορους

υπεργολάβους, βελτιώνοντας το μεροκάματο των οικοδόμων και καθορίζοντας ότι δεν θα δουλεύει κανείς κάτω από τα 45 €.

Επίσης, είναι πολύ σημαντικό, ότι κάτω από την πίεσή μας, τους απεργιακούς αγώνες που έγιναν σε εργοτάξια της Αττικής, αποσπάστηκαν αυξήσεις στα μεροκάματα των εργαζομένων της εταιρίας «ΑΚΤΩΡ». Αυξήσεις, που κυμαίνονται από 5% μέχρι και 15%. Παρότι, δεν υπήρξε υπογραφή σύμβασης το αποτέλεσμα είναι πολύ θετικό.

Τα παραπάνω αποτελέσματα αναδεικνύουν ότι έχουμε δυνατότητες, που πηγάζουν από τον αγώνα μας, το σωστό προσανατολισμό μας. Αυτός ο αγώνας, θέλουμε να γενικευτεί στα εργοτάξια όλης της χώρας. Συμβάλλει στο σπάσιμο της αδιαλλαξίας των μεγαλοεργοδοτών, συνολικά. Όπως, επίσης συμβάλλανε πολύ και οι **δύο κλαδικές Πανελλαδικές απεργιακές μάχες, που δώσαμε την προηγούμενη χρονιά, με βασικό άξονα διεκδίκησης την υπογραφή κλαδικής ΣΣΕ με αυξήσεις.**

Δεν είναι καθόλου τυχαίο ότι σήμερα ο Σύνδεσμος των εργοδοτών έχει διαφοροποιήσει τη στάση του. Παρόλα αυτά, δεν εγκαταλείπουν τη βασική τους στρατηγική, που στοχεύει να μη χάσουν αυτό που κέρδισαν μέσα στα χρόνια της καπιταλιστικής κρίσης, στα 10 χρόνια που συμπληρώνονται φέτος χωρίς ΣΣΕ, δηλαδή να μείνουν καθηλωμένα τα μεροκάματα.

Η απάντηση που μας έδωσαν, μετά τις δύο κλαδικές μας απεργίες, τις κινητοποιήσεις και τις αυξήσεις που είχαμε στους επιμέρους χώρους δουλειάς, αποκαλύπτει την ανησυχία τους, αλλά και τους στόχους που έχουν.

Στο πλαίσιο πάλης, που καταθέσαμε για τις ΣΣΕ, απάντησαν ότι ξεκινάνε με βάση συζήτησης το 26 € μεικτά, που προβλέπονται από το 3^ο μνημόνιο της κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ και πρότειναν «αύξηση» 10%. Αυτό, συνάδελφοι, δεν είναι αύξηση. Είναι πολύ πιο κάτω από αυτό που έχουμε πετύχει στα εργοτάξια, πολύ πιο κάτω από αυτό που θα βελτιώνει ουσιαστικά το μεροκάματο. Η πρόταση των εργοδοτών είναι ίδια με τα ψίχουλα που μοιράζει η κυβέρνηση στον κατώτερο μισθό και που θα εξανεμιστούν αυτομάτως από τη μείωση του αφορολόγητου ορίου και τη φοροληστεία. Η πρόταση που κάνουν στην πραγματικότητα είναι μείωση.

Τους απαντήσαμε και τους απαντάμε και σήμερα, εδώ από το συνέδριό μας, ότι απορρίπτουμε τις προτάσεις τους. Συνεχίζουμε τον αγώνα μας. Για εμάς, η βάση συζήτησης δεν μπορεί να είναι λιγότερο από αυτό που πετύχαμε στα εργοτάξια, 45 € κατώτερο μεροκάματο.

Σε αυτή τη βάση θα συνεχίσουμε τον αγώνα μας σε κάθε χώρο δουλειάς πανελλαδικά, με απεργίες στα εργοτάξια, με ενημέρωση των οικοδόμων, με σχέδιο υπεράσπισης του ωραρίου εργασίας, του 5νθήμερου, με προετοιμασία νέας Πανελλαδικής Πανοικοδομικής απεργίας. Έχουμε δύναμη να επιβάλλουμε το δίκιο μας και θέληση να αγωνιστούμε και αυτό θα κάνουμε.

Συνάδελφοι,

Παρότι, η εργοδοσία προσπαθεί να καθυστερήσει τις εξελίξεις και τις διαπραγματεύσεις για τη ΣΣΕ, είναι βέβαιο, ότι βρισκόμαστε σε καλύτερη θέση για να πετύχουμε το στόχο μας. Προϋπόθεση, βέβαια, είναι να συνεχίσουμε και να

γενικεύσουμε την παρέμβασή μας, να ριχτούν πιο αποφασιστικά στο σχεδιασμό κι άλλα σωματεία μας στους μεγάλους χώρους δουλειάς σε όλη τη χώρα.

Είναι δεδομένο πως, ό,τι έχουμε πετύχει, ό,τι θα πετύχουμε στη συνέχεια είναι παρακαταθήκη για τη συνέχιση του αγώνα, είναι «ένα το κρατούμενο» για τη διαμόρφωση του νέου σχεδίου και των αιτημάτων μας για την επόμενη ΣΣΕ, για τους επόμενους αγώνες και διεκδικήσεις μας.

Μέσα από τον αγώνα θα ήταν παράλειψη να μη ξεχωρίσουμε ένα **πολύ θετικό στοιχείο που σχετίζεται με την ανάδειξη νέων στελεχών και πρωτοπόρων εργατών στα Συνδικάτα και την Ομοσπονδία**. Στη μάχη για τις ΣΣΕ, το μεροκάματο, σφυρηλατούνται και δοκιμάζονται στην πράξη νέα σε ηλικία στελέχη των σωματείων. Για παράδειγμα, η προετοιμασία κλαδικής απεργίας και κλαδικών απεργιακών συγκεντρώσεων δεν είναι εύκολο καθήκον. Εδώ, χρειάζεται συγκεκριμένη δουλειά γιατί οι όποιες αδυναμίες δεν μπορούν να κρυφτούν λ.χ. πίσω από μία Γενική Απεργία και συγκέντρωση. Στην κλαδική απεργία μετράμε πιο συγκεκριμένα τις δυνάμεις μας και τις αδυναμίες μας. **Τα συνδικάτα μας, τα νέα στελέχη μαζί με τα παλαιότερα ανταποκρίθηκαν στις μάχες που δώσαμε, έδειξαν αντοχή και σταθερότητα.**

Αυτή η πείρα μπορεί να μας πάει ακόμα πιο μπροστά, να βγούμε πιο δυνατοί, να δώσουμε συνέχεια με μεγαλύτερη επάρκεια στην αγωνιστική ταξική παράδοση του κλάδου και να έχουμε μεγαλύτερη συμβολή στους αγώνες της τάξης μας.

Συνάδελφοι,

Πρέπει να αναδείξουμε ως πολλή σημαντική την προσπάθεια που κάνουμε ως Ομοσπονδία να συντονιστούμε με άλλες Ομοσπονδίες, Εργατικά Κέντρα, Σωματεία και Κλάδους στον αγώνα με επίκεντρο τις ΣΣΕ και τον κατώτερο μισθό.

Ήταν πολλή σημαντική η πρωτοβουλία να καλέσουμε και να συνυπογράψουμε με 530 συνδικαλιστικές οργανώσεις σχέδιο νόμου, που αφορά τη νομοθετική αποκατάσταση του κατώτερου μισθού, των ΣΣΕ, το οποίο καταθέσαμε στην κυβέρνηση και σε όλα τα κόμματα στη Βουλή, εκτός της ναζιστικής, εγκληματικής οργάνωσης της Χρυσής Αυγής.

Αυτή η πρωτοβουλία αφενός βοήθησε το συντονισμό του αγώνα ανάμεσα σε κλάδους, δυνάμωσε το περιεχόμενο και να κατανοηθεί καλύτερα με τη συγκεκριμένη δουλειά μας μέσα στους χώρους εργασίας στις Κατασκευές, ότι τα προβλήματα που βιώνουμε αφορούν όλους τους εργαζόμενους, έχουν ίδιες αιτίες και αφετέρου ξεσκέπασε την κυβερνητική δημαγωγία καθώς και τα άλλα αστικά κόμματα που αναγκάστηκαν στη συζήτηση που έγινε στη Βουλή, μετά την επιμονή του ΚΚΕ, να το απορρίψουν. Από τα μπαλκόνια λένε «μεγάλα λόγια» που στην πράξη αποδεικνύονται παραμύθια.

Είναι και αυτή η πλευρά της παρέμβασής μας «ζωντανή» πείρα, για το ποιους έχουμε απέναντί μας και ποιών τα συμφέροντα υπηρετούν, που προστίθεται στο οπλοστάσιο του αγώνα μας.

ΤΙ ΜΑΣ ΒΟΗΘΑΕΙ ΣΤΟΝ ΑΓΩΝΑ ΓΙΑ ΥΠΟΓΡΑΦΗ ΣΣΕ:

- ☞ **Επιμονή στην παρέμβαση και στις μορφές απεργιακής κινητοποίησης.**

- ☞ *Στήσιμο εργοταξιακών επιτροπών.*
- ☞ *Επιλογή κατάλληλης ταχτικής απέναντι στην παρέμβαση της εργοδοσίας.*
- ☞ *Παρέμβαση, με όλους τους τρόπους, για απολύσεις, απληρωσιά, ασφάλιση, μέτρα υγιεινής και ασφάλειας.*
- ☞ *Συνδυασμένη παρέμβαση σε όλα τα εργοτάξια του συγκεκριμένου εργοδότη.*

Β' Εργατικά ατυχήματα – Μέτρα ασφάλειας & υγείας

Το ζήτημα των μέτρων ασφάλειας και υγείας, ζήτημα που αφορά ό,τι πιο πολυτιμότερο έχουμε την ίδια μας τη ζωή, βαραίνει ακόμη περισσότερο τον κλάδο μας, λόγω της φύσης της δουλειάς, που το πληρώνει ακριβά.

Οι ίδιοι οι κρατικοί μηχανισμοί, με τα στοιχεία που δημοσιεύουν, περιγράφουν τη συνολικότερη τραγική κατάσταση που επικρατεί, απόρροια της αντιλαϊκής πολιτικής της κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ - ΑΝΕΛ, που σε συνέχεια των προηγούμενων πετσοκόβει δικαιώματα, βαθαίνει την εκμετάλλευση και χειροτερεύει συνολικά τη θέση των εργαζομένων. Στην **Έκθεση Πεπραγμένων 2016 του Σώματος Επιθεώρησης Εργασίας** (ΣΕΠΕ, υπάγεται στο υπουργείο Εργασίας) που δημοσιοποιήθηκε μόλις τον Οκτώβρη του 2018! αναρτήθηκαν όλες μαζί οι εκθέσεις για τα έτη 2014, 2015 και 2016, παρά το γεγονός ότι η δημοσιοποίησή τους προβλέπεται να γίνεται κάθε χρόνο, βέβαια δε γίνεται λόγος για το 2017 και ας είμαστε πλέον στο 2019! Αυτές, λοιπόν, οι εκθέσεις:

- **Καταγράφουν αύξηση των εργατικών «ατυχημάτων», και των θανατηφόρων, στο έδαφος της τραγικής έλλειψης μέτρων υγείας και ασφάλειας στους χώρους δουλειάς, αλλά και της διάλυσης των εργασιακών σχέσεων, της εντατικοποίησης που μεγαλώνει.**
- **Διαψεύδουν την κυβερνητική προπαγάνδα περί αύξησης των ελέγχων και ενίσχυσης των αρμόδιων ελεγκτικών μηχανισμών του ΣΕΠΕ.**

Είναι χαρακτηριστικό το παράδειγμα με το θανατηφόρο «ατύχημα» στο εργοτάξιο του γηπέδου της ΑΕΚ. Ειδοποιήσαμε έγκαιρα τους ελεγκτικούς μηχανισμούς να πάνε στο χώρο του ατυχήματος, καθυστέρησαν, πήγαν αφού είχαν πάρει το νεκρό συνάδελφό μας. Ξέρετε γιατί; Επειδή δεν υπήρχε, όπως μας είπαν, διαθέσιμο μεταφορικό μέσο για να κάνουν τη δουλειά τους. Καταλαβαίνετε από αυτό ότι όλα όσα λέει η κυβέρνηση και το υπουργείο Εργασίας είναι «αέρας κοπανιστός» και μόνο.

Σύμφωνα με τα στοιχεία είχαμε αύξηση των εργατικών «ατυχημάτων»:

- Το 2016 σημειώνεται **ο τρίτος μεγαλύτερος αριθμός εργατικών «ατυχημάτων» από το 2000** (ο πρώτος χρόνος λειτουργίας του ΣΕΠΕ) **και ο μεγαλύτερος από το 2009 και μετά.**
- Το 2016 καταγράφονται **6.515 εργατικά «ατυχήματα»,** αριθμός ελάχιστα μικρότερος από αυτούς των ετών 2008 (6.657) και 2007 (6.561). Να σημειωθεί ότι από το 2012 μέχρι το 2016 υπάρχει συνεχής αύξηση των εργατικών «ατυχημάτων».

- Τα θανατηφόρα εργατικά «ατυχήματα» αυξάνονται συνεχώς από το 2014 και μετά. Τα 73 θανατηφόρα που καταγράφονται το 2016 είναι ο μεγαλύτερος αριθμός νεκρών εργατών από το 2011.

Και βέβαια, ούτε το σύνολο των εργατικών «ατυχημάτων» ούτε, πολύ περισσότερο, τα θανατηφόρα καταγράφονται στο σύνολό τους και όλα αυτά σε μια περίοδο που υπάρχει υποχώρηση της οικοδομικής δραστηριότητας και μεγάλη ανεργία. Το μακελειό όμως συνεχίζεται γιατί έχει αυξηθεί η εντατικοποίηση, γιατί τα μέτρα ασφάλειας είναι κόστος για την εργοδοσία, γιατί η απουσία ουσιαστικών ελέγχων στους χώρους δουλειάς είναι ολοφάνερη και ενισχύει την εργοδοτική ασυδοσία. Τα στοιχεία των εκθέσεων του ΣΕΠΕ είναι αποκαλυπτικά:

- Από το 2013 και μετά υπάρχει **συνεχής μείωση των ελέγχων και επανέλεγχων** φθάνοντας τους 24.500 το 2016, ο μικρότερος αριθμός ελέγχων από το 2001.
- Οι κυρώσεις στους εργοδότες (μηνύσεις, μηνυτήριες αναφορές, διακοπές εργασιών και πρόστιμα) **μειώνονται συνεχώς από το 2014** φθάνοντας τις 1.683 το 2016, και πάλι ο μικρότερος αριθμός από το 2001. Επίσης, από το 2014 και μετά μειώνεται συνεχώς το συνολικό ποσό των προστίμων.

Οι ελεγκτικές υπηρεσίες με ευθύνη της σημερινής και των προηγούμενων κυβερνήσεων είναι υποστελεχωμένες. Με βάση την έκθεση πεπραγμένων υπάρχουν 251 επιθεωρητές για να ελέγξουν αν τηρούνται τα μέτρα ασφαλείας σε 220.000 επιχειρήσεις συνολικά !

Συνάδελφοι,

Ο κλάδος μας έχει πληρώσει βαρύ φόρο αίματος και συνεχίζει να πληρώνει για να θησαυρίζουν τα αφεντικά. Οι κυβερνήσεις κάνουν «πλάτες» στην εργοδοσία, τη διευκολύνουν από όλες τις πλευρές να χειροτερεύει συνολικά τους όρους δουλειάς και ασφάλειας. Με την καθήλωση μισθών, με τη χειροτέρευση της ασφάλισης, με υποστελεχωμένους ελεγκτικούς μηχανισμούς.

Είναι βασικό στοιχείο της δουλειάς της Ομοσπονδίας και των σωματείων να οργανώσουμε την πάλη για την προστασία της ζωής μας στους χώρους δουλειάς και συνολικά.

Εμείς πρέπει να στοχεύσουμε όλοι οι εργαζόμενοι στις Κατασκευές να κατανοήσουν στην πράξη αυτό που θεωρούμε ως προτεραιότητα: **«Να μπορούμε να πηγαίνουμε γεροί στη δουλειά και να επιστρέφουμε γεροί στις οικογένειές μας».**

Για να το πετύχουμε χρειάζεται να παλέψουμε σε αυτή την κατεύθυνση. Κανένας εργοδότης, κανένας κατασκευαστής, κανένας μεγαλοεργολάβος, ούτε οι κυβερνήσεις δε θα βάλουν σε προτεραιότητα την ασφάλεια και την υγεία μας. Αυτοί αλλού στοχεύουν, άλλους σχεδιασμούς έχουν και διαφορετικά συμφέροντα από τα δικά μας. Ό,τι θα πετύχουμε, θα το επιβάλλουμε με τον αγώνα μας με επίκεντρο τα συμφέροντά μας και τη ζωή μας.

Η σταθερή παρέμβαση μέσα στους χώρους δουλειάς, η απαίτηση από το υπουργείο για ελέγχους, ο αγώνας για βελτίωση των όρων ασφαλείας και υγείας πρέπει να βρίσκεται στην πρώτη γραμμή του αγώνα.

Γ' Κοινωνική Ασφάλιση

Την περίοδο που μας πέρασε είχαμε σαρωτικές αντεργατικές, αντιασφαλιστικές αλλαγές με αποκορύφωμα το γνωστό **νόμο-λαιμητόμο Κατρούγκαλου** της κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ, που έδωσε συνέχεια στους προηγούμενους νόμους των κυβερνήσεων ΝΔ και ΠΑΣΟΚ, τσακίζοντας συντάξεις και παροχές.

Από την πρώτη στιγμή, πήραμε πρωτοβουλίες και αποκαλύψαμε το πλαίσιο και το χαρακτήρα του νόμου-λαιμητόμου και των αντιασφαλιστικών μέτρων. Βρεθήκαμε μπροστά στις μεγάλες κινητοποιήσεις που έγιναν. Προβάλλαμε τη δική μας αντίληψη για την Κοινωνική Ασφάλιση (Κ.Α) και τις διεκδικήσεις μας. Συνεχίζουμε να παλεύουμε για την κατάργηση των αντεργατικών νόμων και να διεκδικούμε την αναπλήρωση των απωλειών.

Για εμάς, η Κ.Α είναι αγαθό, την έχουν πληρώσει με τον ιδρώτα τους οι εργαζόμενοι. Στεκόμαστε απέναντι στους σχεδιασμούς για νέα αντιασφαλιστικά χτυπήματα.

Στόχος του κεφαλαίου και των δυνάμεών του είναι να απαλλαγεί από την υποχρέωση της Κ.Α. Καταθέτουν και νέες αντεργατικές προτάσεις με έντεχνο τρόπο, βάζοντας παγίδες για «να πιαστούν στη φάκα» οι εργαζόμενοι.

*Για παράδειγμα, από το ΣΕΒ λένε, ότι συζητάνε την κατάργηση ή τη μείωση στις εισφορές των εργαζομένων που αφορούν στον τομέα της σύνταξης, όχι όμως τις εισφορές στον τομέα της υγείας, με την προϋπόθεση να μειωθούν και οι εργοδοτικές εισφορές ώστε να ενισχυθεί η ανταγωνιστικότητα των επιχειρήσεων. **Που βρίσκεται η παγίδα που στήνουν:** Οι μόνοι που πληρώνουν για την ασφάλιση είναι οι εργαζόμενοι με τις εισφορές τους και το κλέψιμο του ιδρώτα τους (εργοδοτικές εισφορές).*

Γιατί, λοιπόν, οι εργοδότες πασχίζουν για τη μείωση των εισφορών στον τομέα της σύνταξης και όχι στον τομέα της υγείας;

Γιατί τις εισφορές που δίνονται για την υγεία το κεφάλαιο τις βάζει στη τσέπη του, λόγω της εμπορευματοποίησης των παροχών, των φαρμάκων, της δράσης των επιχειρηματικών ομίλων στην Υγεία. Στις εισφορές για τη σύνταξη έχει δυσκολίες γιατί πρέπει να πληρωθούν οι συντάξεις στους δικαιούχους. Οπότε, βρήκε το κόλπο της κατάργησης ή της μείωσης που ακούγεται «ωραία» στα αυτιά των εργαζομένων.

Ποιος «θα πληρώσει το μάρμαρο» και τις νέες μειώσεις των συντάξεων; Το σύνθηδες «υποζύγιο»!

Εμείς, διεκδικούμε να πληρώνει το κεφάλαιο και το κράτος, διεκδικούμε Κ.Α με βάση τις ανάγκες μας.

Το ζήτημα της Κ.Α δεν πρόκειται να κλείσει. Οι νέοι αντεργατικοί σχεδιασμοί, που θα προστεθούν στους παλιούς, είναι μπροστά μας. Χρειάζεται να προετοιμαστούμε, να ενισχύσουμε την επιχειρηματολογία μας, να φωτίσουμε κι άλλες πλευρές που δε φαίνονται με την πρώτη ματιά, αλλά όταν εκφραστούν ως πρόβλημα.

Για παράδειγμα, έχουμε χειροτέρευση συνολικά του πλαισίου που αφορά τις αναπηρικές συντάξεις, από τη δυνατότητα της χορήγησής τους έως την έκδοσή των αποφάσεων, με χαμηλότερα ποσοστά αναπηρίας από τα πραγματικά, με το ύψος τους σε επίπεδα φλοδωρήματος.

Χρειάζεται να ενημερώσουμε τον κλάδο, να συζητήσουμε οργανωμένα μέσα στα σωματεία. Με βάση και τις εξελίξεις που θα έχουμε, να οργανώσουμε ως Ομοσπονδία, μέχρι τα τέλη του 2019, Ημερίδα για την Κ.Α που θα τροφοδοτήσει συγκεκριμένο πρόγραμμα δράσης και διεκδίκησης.

Δ΄ Ανεργία - Προστασία ανέργων

Το ζήτημα της ανεργίας είναι ένα από τα προβλήματα που απασχολεί έντονα τον κλάδο τα τελευταία δέκα χρόνια και ιδιαίτερα μετά την εκδήλωση της καπιταλιστικής κρίσης.

Έχουμε κάνει σοβαρή προσπάθεια τόσο στη διεκδίκηση μέτρων προστασίας των ανέργων, όσο και στην αντίληψή μας για την αναθέρμανση της οικοδομικής δραστηριότητας με επίκεντρο τις λαϊκές ανάγκες.

Η εκδήλωση τραγικών περιστατικών αυτή την τριετία με θύματα εκατοντάδες εργαζόμενους (100 νεκροί στην πυρκαγιά στο Μάτι Αττικής, 25 νεκροί στις πλημμύρες στην Μάνδρα Αττικής, καταστροφές κάθε χρόνο από σεισμούς) φέρνει στην επιφάνεια τις προτάσεις μας και επιβεβαιώνει τις εκτιμήσεις μας.

Οι άνεργοι στις Κατασκευές θα είχαν δουλειά αν ο προσανατολισμός της ανάπτυξης είχε στο επίκεντρό του τις λαϊκές ανάγκες και όχι πως θα γεμίσουν οι τσέπες του κεφαλαίου.

Παρά τις τεράστιες ανάγκες για αντιπλημμυρική, αντιπυρική προστασία, αντισεισμική θωράκιση δεν υπάρχει τέτοιος προσανατολισμός. Ο εργαζόμενος δεν μπορεί να αποκτήσει στέγη, οι ελλείψεις σε σχολεία, παιδικούς σταθμούς είναι μεγάλες. **Το ερώτημα είναι γιατί;** Γιατί, σήμερα, αυτά τα αναγκαία έργα και οι υποδομές δε φέρνουν τα κέρδη που προσδοκούν οι μεγαλοεπιχειρηματίες, δεν είναι έργα «αποδοτικά» για τη τσέπη τους. Αν γίνουν «αποδοτικά», δηλαδή αν τα χρυσοπληρώσουν τα λαϊκά στρώματα και οι εργάτες, ίσως αλλάξει ο σχεδιασμός των «αρπαχτικών» και πραγματοποιηθούν. Το ότι δεν γίνονται σχετίζεται με το ζήτημα της ιδιοκτησίας της γης, σε ποιων τα χέρια ανήκει.

Εμείς, ως Ομοσπονδία και Συνδικάτα, που έχουμε συγκεκριμένες επεξεργασίες, πρέπει να πρωτοστατήσουμε στη διεκδίκηση υλοποίησης τέτοιων υποδομών. Να πάρουμε πρωτοβουλίες σε κάθε περιοχή αναδεικνύοντας τις ελλείψεις που υπάρχουν. Να πιέσουμε με όρους κινήματος δημάρχους, περιφερειάρχες και υπουργεία στην υλοποίηση ενός τέτοιου προσανατολισμού. Να απαιτήσουμε να πληρώσουν για τις υποδομές το κράτος και η μεγαλοεργοδοσία. Μέσα από τον αγώνα να φωτίζουμε τις αιτίες που δε γίνονται τέτοιου είδους έργα και ποιος εν τέλει τα χρυσοπληρώνει και όταν γίνονται, και όταν τα χρησιμοποιεί.

Ταυτόχρονα, να μην παραιτηθούμε από τον αγώνα για τη στήριξη των ανέργων. Είναι αλήθεια, ότι έχουμε κάνει πολλές προσπάθειες, έχουμε πάρει πολλές πρωτοβουλίες, έχουμε προβεί σε παραστάσεις στους αρμόδιους κρατικούς φορείς, έχουμε οργανώσει με αδυναμίες κοινή δράση με τους αυτοαπασχολούμενους στο χώρο των Κατασκευών. Πρέπει να συνεχίσουμε με όλες τις μορφές.

Συγκεκριμένα, για την παρέμβασή μας πρέπει να αποκτήσουμε ένα **συγκεκριμένο σχέδιο, κατά γεωγραφικό διαμέρισμα**, που να περιλαμβάνει:

- **Ελλείψεις βασικών υποδομών (αντιπλημμυρικά έργα, σχολεία, αθλητικοί χώροι κλπ.).**
- **Ελλείψεις προσωπικού σε υποδομές υγείας, σχολείων.**
- **Το ζήτημα της στέγασης των φοιτητών (φοιτητικές εστίες).**
- **Το ζήτημα γενικότερα της στέγης των εργατικών, λαϊκών οικογενειών.**
- **Την προστασία των ανέργων από πλειστηριασμούς, κατασχέσεις, την καλύτερη οργάνωση της αλληλεγγύης.**

Ο ΑΓΩΝΑΣ ΜΑΣ ΓΙΑ ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΗ ΚΑΙ ΔΙΑΝΟΜΗ ΤΩΝ «ΥΠΕΡ ΑΓΝΩΣΤΩΝ» ΕΝΣΗΜΩΝ

Πλευρά του αγώνα της προστασίας των ανέργων, που όμως δεν αφορά μόνο τους άνεργους αλλά συνολικά τους οικοδόμους, είναι το σχέδιο πάλης που αναπτύσσουμε με αίτημα την αναγνώριση και διανομή των «*υπέρ αγνώστων*» ενσήμων.

Στη βάση των αποφάσεων, που πήραμε το προηγούμενο διάστημα, εντείναμε την πάλη μας με επίκεντρο αυτό το ζήτημα, γιατί εκτιμήσαμε ότι η επίτευξή του μπορεί να δώσει ανάσα σε ένα μεγάλο τμήμα του κλάδου να αντιμετωπίσει μια σειρά συνεπειών, με κυρίαρχη των αδυναμία πολλών συναδέλφων να θεμελιώσουν δικαίωμα συνταξιοδότησης λόγω μη συμπλήρωσης των απαιτούμενων ενσήμων, συνέπεια της μακροχρόνιας ανεργίας.

Για το λόγο αυτό, **πραγματοποιήσαμε Πανελλαδική κινητοποίηση και συγκέντρωση των Διοικήσεων των σωματείων μας από όλη την Ελλάδα (2016), στο υπουργείο Εργασίας.**

Μετά από αυτή την ενέργεια είχαμε διαρκείς παρεμβάσεις στον ΕΦΚΑ, ώστε να ενημερωθούμε συνολικά για το ζήτημα στη βάση των «δεσμεύσεων», που αποσπάσαμε από το υπουργείο, ότι «*βλέπει το ζήτημά μας θετικά*».

Προετοιμαστήκαμε σε επίπεδο Διοίκησης, ώστε να είμαστε έτοιμοι να καταθέσουμε συγκεκριμένη πρόταση που αφορά και τον τρόπο αναγνώρισης και τον τρόπο διανομής των «*υπέρ αγνώστων*» ενσήμων.

Μέχρι σήμερα, τόσο το υπουργείο Εργασίας, όσο και ο ΕΦΚΑ, δε δίνουν ξεκάθαρες απαντήσεις. Περιορίζονται, όπως έκαναν και οι προηγούμενες κυβερνήσεις και υπουργοί, να αναγνωρίζουν ότι το αίτημά μας είναι δίκαιο, ότι χρειάζεται να βρεθεί τρόπος να αντιμετωπιστεί το πρόβλημα με τη θεμελίωση σύνταξης για χιλιάδες οικοδόμους.

Ακολουθούν μια παρελκυστική ταχτική, προσπαθώντας να κάνουν «*παιχνίδια*» με τον κλάδο για προεκλογικούς λόγους. Η απάντησή τους είναι «*ναι μεν, αλλά...*».

Δεν παραιτούμαστε από αυτή τη δίκαιη διεκδίκησή μας. Τα «*υπέρ αγνώστων*» είναι ένσημα δικά μας, τα έχουμε πληρωμένα και με το «*έτσι θέλω*» δε μας τα δίνουν.

Δεν ανεχόμαστε να μας παρουσιάζεται κανένας ότι θα μας κάνει «χάρη». Στη συνείδησή μας έχουν καταδικαστεί και οι σημερινοί και οι προηγούμενοι που έχουν εισπράξει τις εισφορές των ενσήμων μας και δε μας δίνουν τα ένημα.

Είναι ακριβώς το ίδιο πράγμα, αν θα πηγαίναμε στο ΙΚΑ και να μας έλεγαν ότι τα ένημα που δουλέψαμε είναι καταχωρημένα και πληρωμένα στις καταστάσεις, αλλά ούτε να τα πάρουμε μπορούμε, ούτε να τα χρησιμοποιήσουμε. *Πως λέγεται όλη αυτή η κατάσταση συνάδελφοι; Καραμπινάτη κλεψιά!* λέγεται. Για αυτό ας αφήσουν τα παιχνίδια. Απαιτούμε, εδώ και τώρα, λύση. Θα συνεχίσουμε τον αγώνα μας πάνω σε αυτό το αίτημα και με άλλες μορφές. Τους προειδοποιούμε για να μη το παίζουν μετά *«αθώς περισσότερες»*, **στο Γενικό Συμβούλιο, που θα γίνει το Φλεβάρη, θα καταθέσουμε συγκεκριμένη πρόταση πάλης, κλιμακώνοντας τον αγώνα μας.**

Η Πανελλαδική κινητοποίηση, που οργανώσαμε σήμερα, προσθέτει δύναμη στον αγώνα μας. Μας βοηθάει να αποκτήσουμε ενιαία αντίληψη για το ποιες προϋποθέσεις απαιτούνται για να πετύχουμε. Πάνω από όλα, χρειάζεται να βγουν στο δρόμο όσο το δυνατόν περισσότεροι οικοδόμοι. Αν αυτό γίνει, αν το καταφέρουμε με την επιμονή μας, με το σχέδιο δουλειάς, με το πείσμα που πρέπει να έχουμε για να οργανωθεί ο αγώνας, τότε να είμαστε σίγουροι ότι δε θα βγούμε χαμένοι, μόνο κερδισμένοι θα βγούμε.

Συνάδελφοι,

Το ζήτημα των *«υπέρ αγνώστων»* ενσήμων είναι ενταγμένο στο γενικότερο θέμα της **Κ.Α, που μέρα με τη μέρα μετατρέπεται σε πλήρως ανταποδοτική.**

Αυτό σημαίνει, ότι η σύγκρουση και η διεκδίκηση με τη γενικότερη πολιτική κεφαλαίου – κυβερνήσεων - κομμάτων πρέπει να είναι εφ' όλης της ύλης. Δηλαδή, στην καρδιά του ζητήματος: ***Κ.Α από ποιόν για ποιόν. Που θα εξυπηρετεί τους σχεδιασμούς του κεφαλαίου και θα επιστρέφει στους εργαζόμενους λίγα ψίχουλα από τον κλεμμένο ιδρώτα τους; 'Η αγώνες για Κ.Α που θα ανταποκρίνεται στις σύγχρονες ανάγκες μας, αγώνες για να εξασφαλιστούν οι όροι και οι προϋποθέσεις για Κ.Α πραγματικά και κατ' ουσία κοινωνική και όχι μόνο κατ' όνομα;***

Ο αγώνας, στο κάθε επιμέρους μέτωπο πάλης, στο κάθε επιμέρους αίτημα, να εμπεριέχει αυτό το βασικό στοιχείο της αντιπαράθεσης με την αντεργατική πολιτική, που βοηθάει να συνειδητοποιούνται βαθύτερα τα καθήκοντα που έχουμε μπροστά μας, που δε τελειώνουν ακόμη και όταν έχουμε ένα νικηφόρο αποτέλεσμα σε μια μάχη.

Ε΄ Η Ομοσπονδία μας στην πρώτη γραμμή της πάλης απέναντι στο χτύπημα του δικαιώματος στην Απεργία

Παρά τα όσα υποστηρίζει η σημερινή κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ, που είναι ίδια με όσα λέγανε και οι προηγούμενοι, ότι όπου νάναι θα τελειώσει η αντεργατική πολιτική, θα στηριχτούν τα λαϊκά στρώματα και οι εργαζόμενοι, ότι προσεχώς θα ασκηθεί φιλολαϊκή πολιτική, έχουμε ένα πολύ σημαντικό κριτήριο για να εκτιμήσουμε ότι όλα αυτά είναι παραμύθια για να πιαστούν στον ύπνο οι εργαζόμενοι και να ανοίξει ο δρόμος για την υλοποίηση νέων αντεργατικών μέτρων.

Η απόφαση της κυβέρνησης και η ψήφιση του απεργοκτόνου νόμου, το Γενάρη του 2018, που βάζει εμπόδια στο δικαίωμα της Απεργίας, πρώτα και κύρια, μέσα στους χώρους δουλειάς, εκεί που εκφράζεται και υλοποιείται όλη η εκμετάλλευση και το αντεργατικό οπλοστάσιο, είναι η ζωντανή απόδειξη ότι **άλλα έχουν στο μυαλό τους από αυτά που διακηρύσσουν.**

Κατασταλτικά μέτρα απέναντι στην απεργία, τους αγώνες των εργαζομένων, στη λειτουργία των σωματείων και φιλολαϊκή πολιτική, δεν πάνε μαζί. **Παίρνουν κατασταλτικά μέτρα για να θωρακίσουν τους μηχανισμούς τους και να υλοποιήσουν τα σχέδιά τους.**

Οι κυβερνητικές δικαιολογίες περί «ενίσχυσης της δημοκρατίας μέσα στα συνδικάτα» με περισσότερη πλειοψηφία στη λήψη των αποφάσεων, εκτός από αστείες, διαψεύδονται από την ίδια τη ζωή και την αντιδραστικοποίηση ενός πλαισίου απέναντι στους αγώνες και τα συνδικάτα, ιδιαίτερα, απέναντι στα συνδικάτα που συσπειρώνονται στο ΠΑΜΕ, στη ταξική γραμμή μέσα στο συνδικαλιστικό κίνημα.

Οι μηχανισμοί παρεμπόδισης των αγώνων έχουν μπει σε λειτουργία, έχοντας το «πράσινο φως» της κυβέρνησης, για να προστατεύσουν τα συμφέροντα των βιομηχάνων, του κεφαλαίου συνολικά.

*Για παράδειγμα, μόνο τους δύο τελευταίους μήνες της χρονιάς που μας πέρασε είχαμε συγκεκριμένα περιστατικά που φανερώνουν το τελικό τους στόχο: **Να βάλουν τον χωροφύλακα μέσα στα συνδικάτα για να ελέγξουν τους αγώνες των εργαζομένων και το περιεχόμενό τους.***

- ✓ Στο συνέδριο του Εργατικού Κέντρο Θεσσαλονίκης πιάστηκε στα πράσα ασφαλίτης με αποστολή από το «Συνδικαλιστικό» της Ασφάλειας να καταγράψει τα πάντα και να κάνει την αναφορά του.
- ✓ Πάλι στη Θεσσαλονίκη, ο Εισαγγελέας ζήτησε από το Συνδικάτο Οικοδόμων Θεσσαλονίκης πλήρη στοιχεία και διευθύνσεις των επικεφαλής των παρατάξεων στο Συνέδριο της Ομοσπονδίας, των μελών του Δ.Σ του Συνδικάτου, με βάση «όλως τυχαίως» κάποιων «ανώνυμων» καταγγελιών που έγιναν για τη λειτουργία του Συνδικάτου και της Ομοσπονδίας.
- ✓ Στην ΕΛΜΕ Πειραιά, μπούκαρε το ΣΔΟΕ να ελέγξει πάλι βάσει «ανώνυμων» καταγγελιών.

- ✓ Σε απεργία, που είχαμε στο εργοτάξιο του Γηπέδου της ΑΕΚ, ήρθε αστυνομικός διευθυντής για να μας πει ότι «δεν έχουμε δικαίωμα να κάνουμε απεργία γιατί είμαστε μια ισχνή μειοψηφία» και ότι «η έννομος τάξη θα αποκατασταθεί».
- ✓ Στην κλαδική μας απεργία, στις 14 Νοέμβρη 2018, ασφαλίτης έβγαλε όπλο απέναντι σε ομάδα περιφρούρησης.

Αν σε όλα αυτά τα συγκεκριμένα περιστατικά, προσθέσουμε τις σωρηδόν αποφάσεις των Δικαστηρίων που βγάζουν τις απεργίες παράνομες και καταχρηστικές, που καταδικάζουν με βαριές ποινές συνδικαλιστές και απεργούς, προσθέσουμε τους τραμπούκικους μηχανισμούς που έχει θέσει σε λειτουργία η εργοδοσία, όπως στο λιμάνι του Πειραιά, που προπηλακίστηκε ο Πρόεδρος των εργαζομένων στην COSCO, κι αν πάρουμε υπόψη τα σχέδια για την αναμόρφωση του Εργατικού Δικαίου σε Δίκαιο Συμμόρφωσης και υποταγής στα συμφέροντα του κεφαλαίου, εύκολα καταλαβαίνουμε ότι το βαρέλι των αντεργατικών μέτρων δεν έχει πάτο. Όπως, επίσης, καταλαβαίνουμε τη λύσσα όλων των μηχανισμών απέναντι στην Ομοσπονδία μας, απέναντι στο οικοδομικό κίνημα.

Μαζί με άλλες Ομοσπονδίες **πρωτοστατήσαμε να οργανωθεί ο αγώνας απέναντι σε αυτά τα μέτρα και άλλα μέτωπα πάλης που είναι ζωτικής σημασίας για την εργατική τάξη**, όπως το μεροκάματο, η Κ.Α.

Όμως, το ζήτημα δεν είναι να εξηγήσουμε μόνο τη στάση και τους στόχους όλων αυτών, αλλά πως θα αντιμετωπιστούν στην πράξη όλα αυτά τα κατασταλτικά μέτρα και οι σχεδιασμοί. Δε φτάνει μόνο η αποκάλυψη και η καταγγελία. Δε χωράει άλλη απάντηση από το δυνάμωμα του αγώνα και της οργάνωσης.

- ➔ **Όταν αυτοί περιορίζουν το δικαίωμα της Απεργίας, εμείς πρέπει να είμαστε μέσα στους χώρους δουλειάς και τα προβλήματα των εργατών για να οργανώσουμε αγώνες, απεργίες και σύγκρουση με τη μεγαλοεργοδοσία και τις δυνάμεις της.**
- ➔ **Όταν αυτοί έχουν τους μηχανισμούς τους σε πλήρη δράση για να τρομοκρατήσουν εργάτες και σωματεία, εμείς πρέπει να οργανώνουμε την αποφασιστική απάντηση και την αλληλεγγύη ανάμεσα στους εργάτες.**
- ➔ **Όταν αυτοί προσπαθούν να ελέγξουν τη συνδικαλιστική δράση στο περιεχόμενο και τα μέτρα που τους βολεύει, να κάνουν τα συνδικάτα να λένε ό,τι λέει ο ΣΕΒ, όπως κάνει η πλειοψηφία της ΓΣΕΕ, εμείς πρέπει να παλεύουμε να φτιάξουμε οργανώσεις των εργατών μέσα στους χώρους δουλειάς, τις γειτονιές, που θα παλεύουμε μαχητικά και ταξικά. Πρέπει να προσπαθούμε καθημερινά να αποσπάσουμε από τα «νύχια τους» τους εργάτες και τα σωματεία για να διευρύνουμε και να ενισχύσουμε τον ταξικό προσανατολισμό που έχει ανάγκη η εργατική τάξη.**

Γνωρίζουμε, ότι είμαστε ενοχλητικοί στο κεφάλαιο και τους κυβερνώντες, ότι μπαίνουμε εμπόδιο στους σχεδιασμούς τους. Αυτό που έχουμε να πούμε είναι ότι θα συνεχίσουμε σε αυτό το δρόμο, γιατί αυτός ο δρόμος υπηρετεί τη ζωή μας, το μέλλον των παιδιών μας και των οικογενειών μας.

Στ' Για το ζήτημα του ιμπεριαλιστικού πολέμου και της εμπλοκής της χώρας μας στους ιμπεριαλιστικούς σχεδιασμούς

Συνάδελφοι,

Το ζήτημα των ιμπεριαλιστικών πολέμων, των πολεμικών αντιπαραθέσεων που αναπτύσσονται στη βάση των ανταγωνισμών, των αντιθέσεων μεταξύ των ιμπεριαλιστικών δυνάμεων, με σκοπό ποιος θα εξασφαλίσει μεγαλύτερο μερίδιο στην πίτα των κερδών, τον έλεγχο των πλουτοπαραγωγικών πηγών, των δρόμων μεταφοράς τους, συνδέεται με τη ζωή και την ασφάλεια των εργατικών, λαϊκών οικογενειών σε κάθε χώρα και στην Ελλάδα. Οι εργαζόμενοι είναι αυτοί που πληρώνουν βαρύ φόρο αίματος για την υλοποίηση των πολεμικών σχεδίων.

Το NATO, η ΕΕ είναι μηχανισμοί που εξυπηρετούν τα συμφέροντα του κεφαλαίου, ματώνοντας στην κυριολεξία δεκαετίες ολόκληρες μέχρι και σήμερα ολόκληρους λαούς, με χιλιάδες νεκρούς και εκατομμύρια να εξαναγκάζονται στη προσφυγιά.

Η κυβέρνηση έχει μεγάλη ευθύνη γιατί εμπλέκει ολοένα και πιο βαθιά τη χώρα μας στα ιμπεριαλιστικά σχέδια, δημιουργώντας μεγάλους και απρόβλεπτους κινδύνους για την εργατική τάξη, τα φτωχά λαϊκά στρώματα. Έχει μετατρέψει τη χώρα μας, από την μια άκρη στην άλλη, σε απέραντο αμερικανονατοϊκό στρατόπεδο, με πολεμικά πλοία, αεροπλάνα, αποθήκες πυρηνικών, με βάσεις και νατοϊκά στρατηγεία. Αποδεικνύεται ο καλύτερος προωθητής των συμφερόντων του κεφαλαίου τόσο του εγχώριου, όσο και του διεθνούς.

Οι εργάτες σε κάθε χώρα δεν έχουμε να χωρίσουμε τίποτα. Έχουμε τα ίδια προβλήματα, τις ίδιες αγωνίες, ονειρευόμαστε το ίδιο, έναν κόσμο χωρίς εκμετάλλευση, χωρίς φτώχεια και πολέμους. Έναν κόσμο, που ο κάθε λαός, οι εργαζόμενοι, θα διαφεντεύουν τον πλούτο που παράγουν για να ικανοποιήσουν τις ανάγκες τους. Που ο κάθε λαός θα μπορεί να συνυπάρχει και να ζει ειρηνικά με τους γειτονικούς λαούς και θα αγωνίζεται για την πρόοδο σε όλα τα επίπεδα. Που θα λύνει τα προβλήματά του και θα εξασφαλίζει ένα πραγματικά ανώτερο επίπεδο ευημερίας, με βάση την εξέλιξη της επιστήμης, τις δυνατότητες που υπάρχουν.

Η Ομοσπονδία μας στο σχεδιασμό της δράσης της συμπεριέλαβε το ζήτημα του ιμπεριαλιστικού πολέμου γιατί είναι ένα ζήτημα υπαρκτό, ως επιλογή των καπιταλιστών, για να λύνουν τις «διαφορές τους», τσακίζοντας τους λαούς.

Εκτιμήσαμε, ότι πρέπει να φωτιστούν οι αιτίες των πολέμων, ο χαρακτήρας των ιμπεριαλιστικών σχεδίων και πως κλιμακώνονται στη χώρα μας και την ευρύτερη περιοχή. Ότι είναι αναγκαίο, να αναπτυχθεί αγώνας με συγκεκριμένο πλαίσιο πάλης που θα φωτίζει και τις αιτίες και θα βοηθάει τους εργαζόμενους να κατανοήσουν ότι και σε περίοδο ιμπεριαλιστικής «ειρήνης» και στον πόλεμο οι εργαζόμενοι, η φτωχολογιά, βρίσκονται στο στόχαστρο και κοινός παρανομαστής για τα μονοπώλια είναι το κέρδος από τα πετρέλαια, τις πλουτοπαραγωγικές πηγές.

Σε αυτό τον προσανατολισμό, πήραμε πρωτοβουλίες ανάδειξης του θέματος από την άνοιξη του 2017, όπου το ζήτημα του ιμπεριαλιστικού πολέμου ήταν το κεντρικό θέμα της Πρωτομαγιάτικης απεργίας. Πραγματοποιήσαμε κεντρική

εκδήλωση της Ομοσπονδίας δίνοντας συγκεκριμένο περιεχόμενο στην επιχειρηματολογία και το καθήκον για την ανάπτυξη του αγώνα. Διαμορφώσαμε πλαίσιο διεκδίκησης και πάλης στον άξονα **«Έξω το ΝΑΤΟ και οι θάσεις, έξω από την ΕΕ και τους ιμπεριαλιστικούς οργανισμούς, καμιά συμμετοχή σε επεμβάσεις και στρατιωτικές αποστολές στο εξωτερικό»**.

Εκδηλώσαμε, με όλες μας τις δυνάμεις μας, την αλληλεγγύη και τη στήριξη στους πρόσφυγες. Αποκρούσαμε το δηλητήριο του ρατσισμού, της ξενοφοβίας, του εθνικισμού, που χύνει η εγκληματική Χρυσή Αυγή και άλλες δυνάμεις των εφοπλιστών, των βιομηχάνων, όλων αυτών που απαιτούν την υλοποίηση των ιμπεριαλιστικών σχεδίων και μαζί με την κυβέρνηση, τα κόμματα του ευρωμονόδρομου, την προβάλλουν ως μεγάλη εθνική επιτυχία που θα ωφελήσει και τους εργαζόμενους. Μόνο τις δικές τους μπίζνες και τη τσέπη τους ωφελούν τα ιμπεριαλιστικά σχέδια.

Με αυτό το θέμα, η Ομοσπονδία, τα σωματεία στις Κατασκευές, **συμμετείχαμε στο μεγάλο αντιιμπεριαλιστικό 2ήμερο στη Θεσσαλονίκη (Ιούλης 2017) με συμμετοχή και συνδικάτων από τις γειτονικές χώρες.**

Ως Ομοσπονδία διοργανώσαμε από κοινού με τη Διεθνή των Οικοδόμων (UITBB) και φιλοξενήσαμε στην Αθήνα (Ιούλης 2017) την Ευρωμεσογειακή συνάντηση συνδικάτων στις Κατασκευές, με θέμα τον ιμπεριαλιστικό πόλεμο και τα καθήκοντα των συνδικάτων, ώστε να συμβάλλουμε και σε διεθνές επίπεδο στη διαμόρφωση συνείδησης γι' αυτό το ζήτημα από τη σκοπιά και τα συμφέροντα της εργατικής τάξης.

Η εκτίμησή μας είναι ότι όλη αυτή η δουλειά βοηθάει, αλλά χρειάζεται να δουλέψουμε ακόμη πιο μεθοδικά, ώστε η εργατική τάξη στη χώρα μας να κατανοήσει σε βάθος τις αιτίες του πολέμου, να κινητοποιηθεί και να στρατευτεί, χωρίς καμιά ταλάντευση, στον αγώνα κάτω από τη σημαία των δικών της συμφερόντων.

Το ζήτημα του πολέμου πρέπει να είναι ένας από τους βασικούς άξονες της δουλειάς και παρέμβασής μας. Όχι μόνο σαν απλή αναφορά. Όσο χρήσιμη και αν είναι κάθε αναφορά, κάθε απόδειξη που παρουσιάζουμε για τον πόλεμο, χρειάζονται πρωτοβουλίες κινητοποίησης δυνάμεων, πρωτοβουλίες που θα ξεγυμνώνουν τη θεωρία που καλλιεργούν οι κυβερνήσεις περί «εθνικών στόχων» και «εθνικού οφέλους». Δηλαδή, οι κυβερνήσεις που τσακίζουν το λαό, ξεδιάντροπα μας μιλάνε για «οφέλη».

Εμείς, σε κάθε ευκαιρία πρέπει να τους αποκαλύπτουμε, να στηρίζουμε όσους αντιστέκονται. Όπως λ.χ. όταν ένας στρατευμένος νέος, όπως πρόσφατα, βγαίνει στην αναφορά και αρνείται να πάρει μέρος σε στρατιωτικές αποστολές στο εξωτερικό που εκτός των άλλων στοιχίζουν και πάρα πολλά εκατομμύρια ή τα δις που δίνει η κυβέρνηση στο ΝΑΤΟ την ίδια ώρα που κόβει συντάξεις και παροχές.

Έχουμε πολλά να κάνουμε και είναι αναγκαίο να τα κάνουμε. Αυτό το καθήκον δεν παίρνει αναβολή.

Κλείνοντας τον απολογισμό, θέλουμε να αναφερθούμε σε δύο ζητήματα, που λόγω των πολλών καθηκόντων, δε βρίσκονται πάντα στο επίκεντρο της συζήτησης μας, αν και ειδικά για τον κλάδο και το οικοδομικό κίνημα έχουν μεγάλη σημασία.

ΤΟ ΠΡΩΤΟ ΑΦΟΡΑ ΤΗΝ ΕΙΔΙΚΗ ΔΟΥΛΕΙΑ ΤΩΝ ΣΩΜΑΤΕΙΩΝ ΜΑΣ ΣΤΗ ΝΕΟΛΑΙΑ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΣ.

Πρόκειται για μια απαιτητική δουλειά με σύνθετες απαιτήσεις. Η συνθετότητα και η δυσκολία αυτού του καθήκοντος βρίσκεται στο πως θα προσεγγίσεις, με μεγαλύτερη ικανότητα, με μεγαλύτερη πειθώ, ένα κομμάτι του κλάδου που αντικειμενικά έχει προβλήματα που εκφράζονται με πιο ειδικό τρόπο και απαιτούν πιο επικαιροποιημένο πλαίσιο πάλης.

Για να γίνει πιο κατανοητό τι εννοούμε. Είναι ζήτημα προς κατάχτηση πως θα διαμορφώσουμε πιο ολοκληρωμένο πλαίσιο αιτημάτων για τους νέους που φοιτούν σε Σχολές μαθητείας. Πως και με ποιους τρόπους θα τους προσεγγίσουμε, με δεδομένο ότι έχουν μικρή εμπειρία από τη λειτουργία των σωματείων, από τους αγώνες, ότι είναι αποδέκτες πιο επεξεργασμένων επιχειρημάτων των μηχανισμών του κεφαλαίου που τους καλεί «να κοιτάνε την πάρτη τους», που τους καλλιεργεί την αποστροφή από το συλλογικό αγώνα.

Όπως, επίσης, είναι ζήτημα να καταχτήσουμε πιο ολοκληρωμένη εικόνα για τα ζητήματα των οικονομικών μεταναστών, να δούμε πως δρουν μέσα σε αυτό το κομμάτι μηχανισμοί που καλλιεργούν τον εθνικισμό και άλλες πλευρές.

Έχουμε κάνει αρκετή δουλειά, αλλά χρειάζεται παραπάνω. Να στοχεύσουμε να πυκνώσουν οι γραμμές των σωματείων με νεολαίους και μετανάστες. Να πυκνώσουμε τις παρεμβάσεις στις διάφορες Σχολές μαθητείας. Όπου είναι εφικτό να ορίσουν οι ίδιοι οι μαθητές έναν εκπρόσωπό τους, που θα είναι σε απευθείας επικοινωνία με τα συνδικάτα μας. Θαρραλέα να αναδειχτούν κι άλλοι συνάδελφοι από τη νεολαία και τους μετανάστες στις διοικήσεις των σωματείων μας.

ΤΟ ΔΕΥΤΕΡΟ ΘΕΜΑ ΑΦΟΡΑ ΤΗΝ ΑΞΙΟΠΟΙΗΣΗ ΤΩΝ ΠΛΟΥΣΙΩΝ ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΩΝ ΠΟΥ ΠΡΟΚΥΠΤΟΥΝ ΑΠΟ ΤΗΝ ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΟΙΚΟΔΟΜΙΚΟΥ ΚΙΝΗΜΑΤΟΣ ΚΑΙ ΒΟΗΘΑΝΕ ΣΤΟ ΑΓΩΝΑ ΠΟΥ ΔΙΝΟΥΜΕ ΣΤΙΣ ΣΗΜΕΡΙΝΕΣ ΣΥΝΘΗΚΕΣ.

Στο βιβλίο της Ομοσπονδίας, για την πορεία και τους αγώνες του οικοδομικού κινήματος των Οικοδόμων, έχει πολλά τέτοια συμπεράσματα για το πώς οργάνωναν οι συνάδελφοί μας τον αγώνα για το μεροκάματο, την ασφάλιση, για το κίνημα και τις διεκδικήσεις των ανέργων, για την αντιμετώπιση του κυβερνητικού, εργοδοτικού συνδικαλισμού, των εργατοπατέρων και της γραμμής της εργοδοσίας, για την αντιμετώπιση των κατασταλτικών μηχανισμών και της αστυνομικής βίας.

Η Ομοσπονδία, την τριετία που πέρασε, επέλεξε και πραγματοποίησε κεντρική εκδήλωση (Μάρτης 2016), με αφορμή τη συμπλήρωση 50 χρόνων από την πολιτική απεργία του κλάδου το 1967 και τα συμπεράσματα που βγαίνουν για τους αγώνες του σήμερα.

Η απεργία αυτή, λίγες μέρες πριν την κήρυξη της δικτατορίας, έβαζε στο πλαίσιο πάλης αιτήματα που βοηθούσαν τους οικοδόμους να συνειδητοποιήσουν σε βάθος τις προϋποθέσεις που απαιτούνται μέσα στο κίνημα, ώστε η εργατική τάξη να βγει νικήτρια στον πόλεμο με το κεφάλαιο και την εξουσία του, παρά τις όποιες αντικειμενικές ή υποκειμενικές αδυναμίες υπάρχουν σε έναν αγώνα, όπως την απεργία του Απρίλη του '67. Αιτήματα, που δεν αφορούσαν αποκλειστικά τους οικοδόμους, αλλά όλη την εργατική τάξη.

Το συμπέρασμα που βγαίνει είναι ότι ένα συνδικάτο, για να συγκινήσει, να επιδράσει ευρύτερα σε περισσότερες μάζες, να ανοίξει δρόμο στον αγώνα και τη σύγκρουση με το κεφάλαιο, πρέπει να ασχοληθεί και με ζητήματα που δεν απασχολούν μονάχα τον κλάδο, αλλά συνδέονται με τη ζωή και το μέλλον όλης της εργατικής τάξης. Να σταθεί απέναντι σε πολιτικές που στηρίζουν τα συμφέροντα του κεφαλαίου, τις δυνάμεις που τις προωθούν, να προβάλλει με σταθερότητα την προοπτική που είναι συμφέρουσα για τους εργαζόμενους και να συνδέσει τον καθημερινό αγώνα με αυτή την προοπτική, με επεξεργασμένη επιχειρηματολογία, με σχέδιο που θα συγκεντρώνει δυνάμεις στη μάχη με στόχο τη συνολική αντιπαράθεση με τη γραμμή του κεφαλαίου.

Εκτιμάμε, ότι **μπορούμε να αντλήσουμε και να αναδείξουμε και άλλες πλευρές της Ιστορίας μας**. Να τις αναδείξουμε, αξιοποιώντας τα συμπεράσματα στη δράση μας σήμερα, τώρα που δυναμώνει με όλους τους τρόπους το κεφάλαιο την προσπάθειά του να επιδράσει από τη δική του σκοπιά στη συνείδηση και τους αγώνες των εργαζομένων.

Ζ' Ο ρόλος του κυβερνητικού, εργοδοτικού συνδικαλισμού εμπόδιο στους αγώνες και τα συμφέροντα των οικοδόμων και όλων των εργαζομένων

Συνάδελφοι,

Ο απολογισμός της δράσης μας είναι θετικός, ιδιαίτερα σε μια περίοδο που είχαμε να αντιμετωπίσουμε όχι μόνο τη μεγαλοεργοδοσία, τις κυβερνήσεις, τις δυσκολίες να ανταποκριθούμε στις απαιτήσεις των οικογενειών μας, αλλά και την υπονομευτική δράση του κυβερνητικού, εργοδοτικού συνδικαλισμού, που με κάθε τρόπο βάζει εμπόδια στους αγώνες μας, εμπόδια στο να εκφραστεί από τα κάτω γενικευμένο κίνημα αντίστασης απέναντι στην αντεργατική πολιτική, στη γραμμή του κεφαλαίου.

Πιο χαρακτηριστικό παράδειγμα, ήταν η στάση που κράτησαν απέναντι στο ζήτημα του περιορισμού του δικαιώματος στην Απεργία. Αρνήθηκαν να κηρύξουν απεργία για ένα τόσο κομβικό ζήτημα βγάζοντας ξεδιάντροπα μπροστά τον πραγματικό τους εαυτό: **είναι σε άμεση επικοινωνία με το ΣΕΒ, την κυβέρνηση γι αυτό φτάνουν μέχρι να ξεστομίζουν ότι «η απεργία έφαγε τα ψωμιά της»**.

Οι κατ' επάγγελμα υπονομευτές του αγώνα έχουν άποψη για τις απεργίες που με χίλιες δύο δυσκολίες δίνουν οι εργαζόμενοι σε κάθε κλάδο και στο δικό μας.

Όταν αυτοί υπέγραφαν μνημόνια συνεργασίας και εργασιακής ειρήνης με το ΣΕΒ, όταν επικυρώνουν με τις υπογραφές τους το αίσχος των 586 € και 511 € μεικτά για τους νέους εργαζόμενους, που επέβαλε η κυβέρνηση της ΝΔ και συνεχίζει μέχρι κεραίας και η σημερινή, ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ με την εφαρμογή του νόμου Βρούτση, που υποτίθεται θα καταργούσε, εμείς, μαζί με το ταξικό κίνημα, τα συνδικάτα, τις ομοσπονδίες, τα εργατικά κέντρα, που συσπειρώνονται στο ΠΑΜΕ, επιλέξαμε να εμπιστευτούμε τον αγώνα και όχι το «ρεαλισμό» της υποχώρησης και του συμβιβασμού.

Η μάχη που γίνεται αυτό το διάστημα στα Εργατικά Κέντρα με τους μηχανισμούς του εργοδοτικού, κυβερνητικού συνδικαλισμού, της πλειοψηφίας της ΓΣΕΕ, δεν είναι απλά να καταγραφούν οι πραγματικοί συσχετισμοί που υπάρχουν στο κίνημα, να απαλλαγούμε από πλειοψηφίες που προκύπτουν από νόθους και αρχαιρεσιών ανύπαρκτων στη δράση σωματείων, αλλά είναι μάχη αφορά την ίδια τη γραμμή και τον προσανατολισμό του κινήματος.

Ο εργοδοτικός, κυβερνητικός συνδικαλισμός θέλει τους εργάτες αμέτοχους να αποδέχονται τη γραμμή του κεφαλαίου, δηλαδή τη σφαγή τους.

Εμείς θέλουμε τους εργάτες πρωταγωνιστές, να καθορίζουν αυτοί τη μοίρα τους, να παίρνουν οι ίδιοι τις αποφάσεις, να χαράσσουν τον προσανατολισμό του αγώνα βάζοντας μπροστά τις δικές τους ανάγκες. Όσο πιο γρήγορα απαλλαγούν οι εργαζόμενοι από την επίδραση των εργοδοτών και των μηχανισμών τους, τόσο πιο γρήγορα θα ανέβει η αποτελεσματικότητα του αγώνα μας.

Απευθυνόμαστε και σε σωματεία που είναι στη δύναμη της Ομοσπονδία μας, αλλά ακόμη δεν έχουν απελευθερωθεί από την αγκαλιά της πλειοψηφίας της ΓΣΕΕ. Τους ρωτάμε:

- ✓ Έχει καμία σχέση η πλειοψηφία της ΓΣΕΕ με τους αγώνες που δίνει η Ομοσπονδία μας και τα συνδικάτα μας;
- ✓ Έχει καμία σχέση το πλαίσιο πάλης και τα αιτήματα που διεκδικούμε με όσα προβάλλει και συζητάει η πλειοψηφία της ΓΣΕΕ, με το ΣΕΒ, με τους ευρωπαϊούς εργοδοτές στα διάφορα συμπόσια που οργανώνει η ΕΕ και οι μηχανισμοί της;
- ✓ Έχετε καμία σχέση εσείς με τους εργοδοτές της ΓΣΕΕ, που είναι μακριά από τα προβλήματα που εσείς βιώνετε από πρώτο χέρι μέσα στους χώρους δουλειάς, στην ίδια σας τη ζωή;
- ✓ Έχετε καμία σχέση εσείς που βρίσκεστε στο μαδέρι, με τους ατσαλάκωτους της πλειοψηφίας της ΓΣΕΕ;

Τα ερωτήματα αυτά θέλουμε να τα θέσουμε ως προβληματισμό, ακριβώς, γιατί πιστεύουμε ότι κάτω, στα σωματεία μας, υπάρχουν μέλη διοικήσεων που δεν ταυτίζονται με όσα κάνει, από τα πάνω, η ΓΣΕΕ.

Γιατί θέλουμε αυτές οι δυνάμεις να ενεργοποιηθούν δίπλα μας, στον αγώνα για τις ανάγκες μας. Γιατί η αναγκαία ανασύνταξη του κινήματος προϋποθέτει την απόσπαση δυνάμεων από τη γραμμή του συμβιβασμού, από τη γραμμή της προσαρμογής και της μοιρολατρίας.

Γιατί δε θεωρούμε ότι τα πράγματα είναι παγιωμένα και δεν αλλάζουν. Κάθε τίμιος συνδικαλιστής μπορεί να βγάλει τα συμπεράσματά του και να πάρει τις αποφάσεις του που θα συμβάλλουν συνολικά στην πορεία των αγώνων.

Από την πλευρά μας, θα συνεχίσουμε την προσπάθεια για να οικοδομήσουμε ένα εργατικό κίνημα που αγωνίζεται για να προστατεύσει τη ζωή του και να ανατρέψει συνολικά την καπιταλιστική βαρβαρότητα, να ανοίξει δρόμους για μια κοινωνία χωρίς εκμετάλλευση.

Ο βασικός άξονας και τα μέτωπα πάλης για το επόμενο τρίχρονο

Ο βασικός άξονας της δουλειάς και παρέμβασής μας, αντικειμενικά, θα περιλαμβάνει την ανάπτυξη και κλιμάκωση της πάλης μας σε όλα τα βασικά προβλήματα, που θα παραμείνουν το ίδιο οξυμμένα, σε απόσταση από τις αυξημένες ανάγκες που έχουμε.

- ➔ Το ζήτημα του μεροκάματου, των ΣΣΕ, των όρων δουλειάς είναι διαρκές μέτωπο πάλης. Συνεχίζουμε στην ίδια γραμμή και πατώντας πάνω σε όσα θετικά αποτελέσματα έχουμε θα επιδιώξουμε την ανάπτυξη αγώνων σε όλα τα μεγάλα εργοστάσια όλης της χώρας και σε όλες τις μεγάλες κατασκευαστικές εταιρίες ξεχωριστά.

Ο κρατικός σχεδιασμός προβλέπει την έναρξη ορισμένων μεγάλων έργων το επόμενο διάστημα. Το ξαναλέμε, μη νομίζουν ότι θα ολοκληρωθούν τα έργα με μεροκάματα των 25 και 30 €.

Προτείνεται, μέχρι το φθινόπωρο του 2019, η νέα Διοίκηση της Ομοσπονδίας να έχει συζητήσει και αποφασίσει συγκεκριμένο σχέδιο που θα περιλαμβάνει:

- ✓ *Καταγραφή εργοταξίων σε όλη την Ελλάδα – Πως θα παρέμβουμε.*
 - ✓ *Διάταξη δυνάμεων και βοήθεια για να ανοίξει μέτωπο με την εργοδοσία.*
 - ✓ *Πρωτοβουλίες και μορφές πάλης τόσο απέναντι στην εργοδοσία, όσο και στους αρμόδιους κρατικούς φορείς, με στόχο τη βελτίωση των όρων δουλειάς, ασφάλισης, αλλά και συνολικότερα της ζωής των εργαζομένων.*
- ➔ **«Υπέρ αγνώστων» ένσημα.**
Προτείνεται νέα κλαδική απεργία που θα προετοιμάσει η νέα Διοίκηση σε κατάλληλο χρόνο, μέσα στο 2019, και παίρνοντας υπόψη τη συζήτηση που θα γίνει στο Γενικό Συμβούλιο και τις γενικότερες εξελίξεις που θα υπάρχουν.
 - ➔ **Κοινωνική Ασφάλιση.**
Χρειάζεται να μελετήσουμε ολοκληρωμένα όλες τις εξελίξεις που υπάρχουν, αλλά και τους μελλοντικούς αντεργατικούς, αντιασφαλιστικούς σχεδιασμούς. Στη βάση αυτή, να ξεκινήσουμε νέο κύκλο ενημέρωσης και διαφώτισης που θα συνοδεύεται και από τρόπους διεκδίκησης των δικαιωμάτων μας σε όλα τα επίπεδα (ασφάλιση,

σύνταξη, υγεία κ.ά.). Είναι φανερό, ότι αυτή τη χρονιά πρέπει να δυναμώσουμε τον αγώνα για κατάργηση των αντιασφαλιστικών νόμων.

➤ **Ανεργία – προστασία ανέργων.**

Συνεχίζουμε την πάλη μας με το πλαίσιο εξειδίκευσης της Ομοσπονδίας τόσο για το ζήτημα της ανεργίας, όσο και για το ζήτημα της προστασίας των ανέργων, την αναθέρμανση της οικοδομικής δραστηριότητας με επίκεντρο τις λαϊκές ανάγκες.

➤ **Ιμπεριαλιστικός πόλεμος.**

Συνεχίζουμε πιο αποφασιστικά στη γραμμή που παλεύουμε.

➤ **Επεξεργασία και επικαιροποίηση πλαισίου πάλης και αιτημάτων για τη Νεολαία και τις Σχολές μαθητείας.**

Να γίνει προετοιμασία ώστε να είμαστε έτοιμοι να παρουσιάσουμε το πλαίσιο μέχρι τέλους του 2019.

➤ **Το ίδιο να γίνει με το ζήτημα των μεταναστών.**

Απαιτείται ιδιαίτερη και πιο ολοκληρωμένη προετοιμασία για την παρέμβαση των σωματείων και της Ομοσπονδίας στις δομές που φιλοξενούνται πρόσφυγες, καθώς και στους εργαζόμενους που δουλεύουν εκεί. Δεν πρέπει να μας ξεφύγει της προσοχής μας ότι ένα κομμάτι των προσφύγων, τελικά, θα παραμείνει εδώ εγκλωβισμένο και θα αναζητήσει δουλειά σε διάφορους κλάδους και στον κλάδο των Κατασκευών.

➤ **Μαζικοποίηση συνδικάτων – δυνάμωμα Ομοσπονδίας με νέα συνδικάτα**

Ενώ υπάρχουν δυνατότητες είμαστε πίσω. Η ανανέωση των γραμμών των σωματείων γίνεται κυρίως την περίοδο των αρχαιρεσιών. Να συμφωνήσουμε ότι θα καταβληθεί προσπάθεια εγγραφών στα σωματεία που θα ελέγχεται κάθε χρόνο πριν το Γενικό Συμβούλιο της Ομοσπονδίας. Αντίστοιχα, πρέπει να αξιοποιήσουμε δυνατότητες εγγραφής νέων σωματείων στην Ομοσπονδία και ενεργοποίησης αδρανών, που μέχρι τώρα έχουμε μικρά αποτελέσματα.

➤ **Πιο οργανωμένα να δούμε το ζήτημα των οικονομικών των σωματείων και της Ομοσπονδίας.**

Εκτίμηση της δουλειάς της Διοίκησης της Ομοσπονδίας

Η Διοίκηση της Ομοσπονδίας κατέβαλε προσπάθειες να παρακολουθήσει τις εξελίξεις στον κλάδο των Κατασκευών, να αποκαλύψει το χαρακτήρα των αντεργατικών μέτρων, τη στάση της κυβέρνησης και των κομμάτων του κεφαλαίου και χάραξε συγκεκριμένο σχέδιο παρέμβασης στη βάση του προσανατολισμού που έθεταν οι αποφάσεις του προηγούμενου συνεδρίου.

Εκτιμούμε ότι η Διοίκηση της Ομοσπονδίας είχε θετική συνεισφορά στα βήματα που έγιναν, χωρίς αυτό να συγκαλύπτει ευθύνες για προβλήματα που παραμένουν, όπως την ανάγκη να βοηθάει και να παρακολουθεί ακόμα πιο στενά τη λειτουργία και τη δράση των σωματείων, ακόμη πιο αποφασιστικά να ανοίγει θέματα μέσα στον κλάδο που μπορούν να συσπειρώσουν δυνάμεις στον αγώνα, να βοηθήσουν να

φωτίζονται πιο ολοκληρωμένα τα καθήκοντα της ταξικής πάλης, οι αιτίες που γεννούν τα προβλήματα, την προοπτική που έχουν ανάγκη οι εργαζόμενοι στα πλαίσια της οργάνωσης της κοινωνίας και της οικονομίας με στόχο την ικανοποίηση των λαϊκών αναγκών, της προοπτικής εμείς, οι εργάτες, να κουμαντάρουμε τον ιδρώτα μας και τον πλούτο που παράγουμε.

Αυτό που έχει σημασία, εκτιμώντας τη δουλειά της Διοίκησης, είναι ότι έχουμε πετύχει πρόοδο στη δουλειά μας. Αυτή η πρόοδος δεν εξασφαλίζει όσα επιδιώκουμε, αν δε συνεχιστεί και το επόμενο διάστημα.

Ο στόχος μας να είναι κάθε μέρα να γινόμαστε πιο ικανοί, πιο ολοκληρωμένοι στην καθοδήγηση των αγώνων του κλάδου. Όχι μόνο αυτοί, που είμαστε σήμερα στις διοικήσεις μέσα στα σωματεία. Πιο ικανοί και περισσότεροι, με περισσότερες δυνατότητες και όπλα στα χέρια μας για να βγούμε νικητές στον πόλεμο με το κεφάλαιο και τις δυνάμεις του.

Ζήτω το 25^ο Συνέδριο της Ομοσπονδίας μας

Ζήτω οι αγώνες του οικοδομικού κινήματος

Ζήτω η εργατική τάξη

Συνεχίζουμε ...